

POKROK

PUBLISHING CO.

vydává
POKROK ZÁPADU
a místní vydání

v Crete pro Saline okres, Neb., v Schuyler a Clarkson, pro Colfax okres, Neb., ve Wilson, Kans., pro stát Kansas, v Cedar Rapids, Ia., pro stát Iowa, v St. Paul a Minneapolis, Minn., pro stát Minnesota a v Tyndal, S. D., pro státy South a North Dakota.

Předplatné:
Pro Spojené Státy \$1.00. Pro Kanadu \$1.50. Do Evropy \$2.00 ročně.

Zásilkou peněz dějte se pomocí **společných poukázek (Money Orders)**, **expresních poukázek (Express Money Orders)**, **bankovních poukázek (Bank Draft)**, anebo v **registrovaném dopise**. Oznamujte-li své přetřehování, udejte stranu i novou adresu.

Dopisy z kruhů členstva ochotně uvažujeme. Mění být slušné, psané bez smyslu někoho osobně pokoušit a bez podpisy písmem jménem, ať již má být v redakci utajeno, anebo s dopisem uveřejněno.

Oslava vítězství Poláků v bitvě u Gruenwaldu (15. července 1410) bude se velmi dobře do rámece slovanské shody.

Čeští Sokolové zase přinesli domů stříbrným štítem nové vavříny. Kdy se o tyto mezi Američany pokusí zdejší Sokolové?

Za nedlouho budeme tu mít zas podzim a zimu. Připravují se ochotníci k nějaké činnosti, jež by vykazala výsledky ještě lepší, než s jakými mohli se pochlubití letos?

Veřejná knihovna sbírkou českého oddělení v nejbližších dnech obohatí novými českými knihami. Jsme proto zvědaví, kolika novými českými návštěvníky bude obohacena veřejná knihovna.

Pouze v síle možno hledati zase jen sílu. Poněvadž pak my Češi velmi rádi se drobně, nikdy žádné síly a touto i patřičného významu se nedomůžeme. Snad proto, že si sami libujeme v tom, aby se kde kdo díval na nás jen jako na — drobečky.

Dokud si nebudeme vážit svých pracovníků a nebudeme cítit v sobě vzájemnou ne lásku, ale jen povinnou úctu, dotud my sami žítí budeme v nečetě a v nevážnosti. A kam to nás zavede? Odpověď dej si každý sám.

Tento týden slaví Němci zdejší veliký svátek nejen umění ale i sbratření, které se stane základem k nové, zdravé a silné organizaci západ-amerického Německa. — Nemohli by nám být v ohledu tom Němci zdejší dobrým vzorem a výbornými učiteli?

Velká národní slavnost ve prospěch milion-centové sbírky pro Ústřední Matiči Školskou v Čechách je již zajištěna. Hledme nyní, bychom zajistili i celkový důstojný ráz a hlavně největší možný úspěch finanční, tak aby Matičce skutečně z ní měla, co si zasluhuje.

Předvolby máme bezmála přede dveřmi. Uvědomil si již každý z českých republikánů a vůbec krajanů svou povinnost? Uvažoval již o těch, které chce a bude podporovat? Naši povinnosti je poskytnouti především veškerou svou podporu republikánům, hlavně pak českým kandidátům, a pak ostatním krajanům. Nezapomeň na to nikdo!

Život ve městě není tak pěkným a krásným životem, jaký zasluhuje venkov. Tam alespoň jeden druhého nekupé a nehájí mu s netajnou radostí pod nosy — klacky. Vzájemnost, srdečnost a upřímnou vzájemnost někde venkova mohli bychom si vřítí proto k srdci a taky se dle ní řídit. Řízení jako lidé a uhládí jako psi a kočky.

Senator Cady ze St. Paul, Neb., ohlásil se jako guvernérský kandidát státu Nebraska na republikánské listě. Nepokvapuje nás to, nechť jemu tuž, že sám prezident a celá národní organizace republikánské strany uvítá s velikou radostí, postavili se v Nebraska v jeho primárního zápasu republikán. Tužili jsme již předem, že los nečákal se o guver-

nerství v státě tomto případně bud na Cady-ho nebo na Mr. Andrewse z Hastings. Poněvadž však Mr. Andrews zdá se býti neodvratně pro county option, byl k ucházení se o guvernérskou nominaci přinucen sen. Cady. Týž je nepřítel prohibice a v době posledního zasedání senátu ukázal se býti republikánem "pravdělným," který s povstaleci-insurgenty, pevně stojí na stanovisku administrace Taftovy a programu Aldrichova, neměl co dělat. Dá se proto pro něho očekávati podporu nejen vládní, ale i Aldrichova a ještě jiných vlivných činitelů, stoupenců to společného programu. Jisto je, že vzor tomu bude mu podstoupiti boj velice těžký, poněvadž druhá strana ve svých dvou frakcích vidí v Shallenbergerovi i v Dahlmanovi kandidáty velice silné. Republikáni se však nad tím jen usmívají. Patrně mají posíci svou za dosti silnou, by situaci otázky příštího guvernéra považovali pro sebe za zajištěnou.

V neděli týden konala se v Sokolovně schůze zástupců jednotlivých sborů a spolků za účelem porokování o otázce zřízení pamětní nemoenice Jana Rosického v Omaze. Zástupců sešlo se desti a proto záhy taky rozpedla se o záležitosti této čilá debata. Hned z počátku však seznáno bylo z náhledů několika bystrých a poetických jednotlivců, že stavba pamětní nemoenice byla by ukvapeností a proto rozhodnuto Janu Rosickému postaviti jen pomník a setrvat tak na usnesení předešlém. Spolu však podotknuto, že na otázce stavby nemoenice, jež by mohla nésti jméno "České nemoenice národní," má se pracovati dále. My sami ve schůzi té nebyli. Slyšeli jsme vše pouze od věrohodné osoby, která sama dobaty se účastnila. Vzdor tomu však v záležitosti této, poněvadž se týká celé české veřejnosti, dovolíme si názor svůj pronést taky. Kdyby zřízení řádné české nemoenice zde v Omaze, ve které hledati pomoc mohli by celý západ, bylo za stávajících poměrů jenom poněkud možným, byli bychom první, kteří bychom myšlenku tu vřítali a největší radostí a sami o uskutečnění její zasazovali se s největší ochotou a úsilím. Poněvadž však víme a to ze zkušenosti, že podobný podnik v daných poměrech byl by něčím illusorním, podnikem, budovaným na základech strašně vratké a přesně utopie, vyslovujeme se proti stavbě české národní nemoenice a sice proto, že nikdy by nebyla a taky nemohla býti tím, čím by býti měla. Každá nemoenice a to na celém světě, musí býti v prvé řadě považována za ústav humanitní a dobročinný. Mohli bychom pak my s touto dobročinností počítati, když v zřízení české nemoenice vidíme podnik, jenž by se vylíkáti musil? Stavba samotná, zřízení a celý náklad vyžádalo by mnoho a mnoho peněz. A kde je vzít? Sbraly by se? Pochybujeme. A kdyby se i sbraly, můžeme býti jisti, že by do postavení nemoenice přišli všichni Češi z končin, ze kterých tolik krajanů každoročně hledá pomoc a útulek v nemoenicích sv. Josefa, Presbyterianské, Švédské, Metodistické, Wise Memorial a různých, v nemoenicích už osvědčených, ve kterých jsou pro všechny druhy lékařské vedy a práce odborníci vzati na slovo, těšili se po vstěti nejen v místě, ale v celém okolí, celém státu a daleko za hranicemi téhož? Nemůžeme. A již z toho viděti, že by česká národní nemoenice označká musila hned při počátečním obrovském nákladu, spojeném s vydržováním, prodělávati velice kruté začátky, které by případně byly a to již znáti. Do sledjích nemoenic už osvědčených dochází ročně celá řada krajanů, kterým se léčení staví, když dokonce i operace dle stano zela slavná. A krajanů těch je velmi mnoho. Mohla by se stejné zachovati k ubožákům takovým nemoenicím českým? Nemohla. Do nemoenic sv. Josefa dle stano se za rok sledjý počet vstoupil, kterým operace ústavu, známá, že nemoenici jsou označkováni poskytnu vřechou zaslouhu. V ohledu tom, nemáme žádného ruzdla náboženského a vůbec vřy, dle jenovaného nemoenice vřy, což mnoho, jsou ústavem vřatku dobročinným. Uvěřila by tudíž že-

ská nemoenice národní? Nebyla by této na závalu v první řadě naše rozeřvanost v otázce vřy a náboženského přesvědčení? Byla. — Třídíme tak proto, poněvadž víme, že táž rozeřvanost a nesnášenlivost byla největším kamenem úrazu všech posavadních podniků, které po českém jménu mohly zasazehati jednou v Americe čestnou památku. Proto poznámka naše, že ta svobodomyšlnost amerických Čechů je prapodivnou, je místnou a vhodnou i v této úvaze. Hlavní věc však, pro kterou bychom se ku stavbě nemoenice, která by musila býti skutečnou nemoenicí, nedostali, jsou peníze. Za 50 let bychom je nesbrali. Nedokázali to ani v Chicagu, kde je tolik českých kapitalistů, a dělaly se tam pokusy ve smyslu tom už dvakrát. Troufáme-li si však peníze nějaké sebrati, může jich býti třeba jen desetina, seberme je a vynaložíme je na stavbu nemoenice lepší a důležitější, ve které by léčeny byly děti naše z české jich nevědomělosti, z lhostejnosti a vlažnosti ku všemu českému, na stavbu české školy a na zvelebení její a česká škola ta zůstala by po nás památkou nemoenice skutečně pamětní.

KU PĚVECKÝM SLAVNOSTEM

(Prof. Th. Rud. Reesovici.)
Umění! Hudební Sladce mékká Píseň!
Ať mluvíš ke mně jakoukoliv řeč,
ať těbe víc se ale mi nezavdává
v životě bolestech a jeho tísni.

Těbou mě srdce nebo, ráj si vřyná
a zbežné jako před otáčením klouč
v předtise síly, která lidstvo láhá
z všeho, ze duše vřednosti jen třáští.

A při tom v chvatu, v svatě touze buší
a duše jako k slunci utká,
v blízkosti jeho velké elle tuší.

Tvůj celý jsem svou zaneconou duší,
když rojžáš se, Píseň veliká,
a pláčeš tam, kde slyší tě i — kňh!
A. J. H.

První měsíční výkaz Matičního milionu centů.

V první výzvě ke sbírce Matičního milionu centů bylo námi slíbeno, že vždy první týden v každém měsíci bude oznámeno, kolik celkem bylo ústředně sbírkové odvedeno.

Sbírka byla oficiálně zahájena v jubilejní den první výpravy amerických Čechů do staré vlasti, dne 15. června, a první měsíční výkaz uzavřen dne 7. července o 12. hodin polední. Do té doby bylo zasláno kanceláři a zároveň odvedeno pokladnickovi sbírky, bankéři panu F. J. Skalovci celkem 204,372 centů. Je to sice pěkný počátek, ale je to teprve jedna pětina celé sbírky!

Je tudíž sverehovaně třeba, aby nadšení, se kterým sbírka zahájena, nejen neuchalo, ale aby bylo přičiněním česko-americké žurnalistiky co nejvíce rozdmýcháno ve skutečně ještě plamen! Nedávno německý Schulverein, který poněmčuje české děti vykázal ve své zprávě, že více než polovina jeho důchodů přichází z ciziny, z Německé říše. Naproti tomu český národ na zachranu svých dětí musí doulat sbíratí převážně jenom doma. Peníze, přicházející z ciziny, jsou jen malým zlomkem jeho důchodů. V prosinci 1880 byla Ústřední Matiči Školská, pracující již plyně 30 let, založena. Za dobu tu zřídila přes 100 matičních škol, přes 80 opatroven a 10 škol středních. Střední školy podávalo se učení veřejným, to jest vydržovanými státem, ale ze škol obsazených doulat jen 44 bylo zveřejněno a z opatroven do správy obecní převzato jenom 10. Celkem dle nejnovější zprávy, vydané k velké kronarce 3. července 1910, Matičce zachránila českému národu na čtvrt milionu dětí.

A zároveň uvážme, že my, kteří se přinášeme Matiči malé oběti hmotné, kužime jen svou povinnost vůči velkým těm hrdinům, kteří v uzavřeném těm ti státní jsou pronásledováni. Právě listy z 18. června přinesly operaci hromnou správu: osm starých horníků bylo ve Zvolavě propuštěno a práce za to, že podepsali žádost o českou školu. Moutanší přehrávka společnosti provedla tím skutkem zveřejnením burharský jazyk byli to rovníci horníci, po dlouhá léta a svedou zasměvaní. Frant. Černáček (3 děti) pracoval v této firmě nepřetržitě 35 let. F. Grmel (4 děti) 20 let, Jos. Holub (6 dětí) a Václav Macek (3 děti) po 18 let atd. Žádná nemoc se ka-

ždému hrouti to české srdce v těle?

Výkaz výše uvedených 204,372 centů je tento:

Stát Illinois: Matiční slavnost 124,552 centů, sbírací listiny a jednotlivci 27,325 centů, časopisy: Svornost 30,000 centů, Denní Hlasatel 10,230 centů, Spravedlnost 3,719 centů, Ženské Listy 1,445 centů, celkem 197,271 centů.

Stát Missouri: čas. "St. Louiské Listy" 3,001 centů.

Stát Wisconsin: jednotlivci z Racine 100, časopis "Rovnost" v Milwaukee 2,000, celkem 2,100 ct.

Stát Iowa: Ochotníci z Oxford Junction 1,000 centů.

Stát Texas: Texaský Mír, č. 10, SPJST, 500 centů.

Stát Oklahoma: Jednotlivci z Prague, 500 centů.

Jeť nyní na jednotlivých státech, by v uslechotilé a chvalitebné řevnosti vynasnažily se uzmojiti druhému přední místo. Příští měsíční výkaz bude uzavřen ve středu 3. srpna ve 12 hodin v poledne, i jest nutno, aby obnosy byly odeslány nejdříve v pondělí 1. srpna dopoledne.

Česko-Amer. Tisk. Kancelář.

LETNÍ "PRODANÁ NEVĚSTA" V BERLÍNĚ.

(K 60. provedení v Komické opeře.)
Při letní, neboť v zimní sezoně bývá hrána lépe. Nemohu uvěřiti, jak v divadle, o němž se doma domníváme, že jest ústavem ryze uměleckým, lze slyšet a vidět skvělé dílo geniálního mistra tak sniženo, zprofanováno, zparodováno a potupeno. Tomu, jemuž hudba "Prodaná" stala se částí krve, jež kořená vůně, radostný jas, vroucí rozčnění a kypící bezstarostnost prozřelá duší i srdce nesmrtebnými melodiemi, láskou k životu, slunci a zemi, trapno a smutno bylo z šedesátého provedení ensemblem Komické opery. — Člověk se chytá za hlavu a stoltrát se táže, jak to či ono je vůbec možné! Hřesilo se proti všemu. A hřesil kde kdo: orchestr, zpěváci, solisté, sbory i režie. Lze pochopit, že dílo tak vytrysklé z nejskrýtejších a nejtajemnějších hlubin české duše, je duchu německému cizí, ale to nesmí omlouvat nesmyslnosti, jichž býti by nemohlo při seriosní, umělecké snaze.

Dílo tak vážné ryzi uměleckou hodnotou, pojato zpěváky i režii jako triviální šaškovina, poškledná fraška ze života bavovských sedláků, pokřtěných mnichovským pivem, hansvurstiádou, jež působí neomalenou hrubostí. V provedení ovšem ani se nezakmitla snaha po stylaci a harmonickém blouznění hudby, zpěvu a scéně. — Ani stopy po promyšleném, vnitřně zdůvodněném podání. O němčem jiném zpíval orchestr, něco jiného vyjadřovalo jeviště.

Mařenka (Bert Deetjen), ač má stý zpívala velmi svědomitě, byla vypálenou Berlínčankou, přestrojenou do podivného selského kroje nějaké Správkanky, jež utekla rovnou z Friedriehstrasse.

Jenik (Willy Merkl) zpíval nepřijemně, namozce bez pochopení a přepnutí. Lyričká místa, na něž se u nás dychtivě čekává, opomněl. A má přece dobré vzory v Mařákovci a Navalovi, kteří v této roli dooclovali zde velmi pozoruhodných úspěchů. Či překážka mu zřejmě poklesly hlas?

Vasek (Peter Kreuder) byl přímo protivný svým zjevem a pojedním, ač poněkud umírněno a dobrě zpíval. Masku si pořídil a patrně dle vídeňských karikaturních listů, jež nás malují a dajmouno sveršněno vřily a ohrntým nosem, dlouhými, ulhanými, zastřelenými vlasy a polobílým obličejem pytlík pražského Janka. — Stále poskakoval; kontaktů, smetanou hudebně tak originálně a skvěle vyjádřeno, neuplatňoval u mělečky, surkal, padal a lavice a okaté pohlíval veliký ohlazený chleb, bez níhož si nelze dostokrevně Berlínčana představit.

A Kocak! Tato typická figura, která krouží Vaška siskává si nejvřtálie sljou a pozorovnosti v hřiděti, v pojetí Ludvíka Mautnera překypovala neomaleností a sebe nemístným hrubostem. Měkouno vřtíle hřatřím dohřatkem a stál vřtíle sljou, okatě, vřtílavě a nekonečně sklápováná tabatěrky, náhlé vyřafoval zpěvní na městech neupřechotněno, surkal, Vaškem, Kručinou a jeho ženou po jevíti a pod stávalo se prostě nesmyslné. Předmlučatá arena

čpěla z tohoto podání, koňský jarmark, cirkus. Pěvecky nebyl nejhorší, ale přílišné zdůrazňování vnějškovosti, hrubé mímiky, zablželo i tu trochu slušného zpěvu.

Ostatní solisté ucházeli. Sborny i početně slabě nevykázaly nad průměr. Pouze "Pijáček" byla lepší. Šla jim snad od srdce. Úprava jeviště připomínala velmi vzdělaně Šmahovu v Národním Ověsem, bylo to vše možné, jenom že ani přibližný charakter české návsí.

Hlavně pozřito červenobílých praporů a pak drohounkých, pestrobarevných praporků, po německém způsobu hustě rozvěšených. — Ze scény komediálně byla do nemožnosti přehňána, rozumí se už samo sebou. Viděl jsem "Prodanou" před pěti roky v Lipsku mnohem slušněji, umělečtější provedenou, ale scénu komediálně také "zdřeznili." Ovšem ne tolik jako zde. V pravodu byl Čňan, jokey, šaškové a všelijaké ty pitvorné figurky, pikola ječela, trumpetá vřískala, buben — jako by se chalupa bořila. Principál, patrně nejbližší "zpěvák" divadla, hulákal jak o sedlické pouti před panoptikem světových rarit, vykramoval přednosti svého ensembu. Představil široce a dlouze Indiána, který dlouhými dřevěnými noži a chňapáním dělál děvěnce. Vše to odhřvalo se za hluku a hřmotu. Rozkošná scéna s Esmeraldou úplně padla. Princípál "zpěv" pouze imitoval.

Abý míra nevřkusu byla dovršena, připojena ke scéně komediálně produkce družiny carského dvorního baletu z Petrohradu, která dobfě, veselé a svřzné tančila mazurku, námořnický, italský, cikánský taneč, čardáš a "Pas de deux." Smetanou předepsané tance provedeny Rusy slušně, prý mnohem lépe, než baletním sborem Komické opery. Tance ruských hostů hráli orchestr pramizer.

Kroje byly nemožné, poněvř ruch v našem smyslu pražádny. — Mařenčiný zpěv: Kdybych se cos takového... Ach, jaký žal... Jeníkovo: Už se... prostě škerit. Smetak! Ach, sextet! Zpěváci neintenovali a všechmu pozornost soustředili na finale. A takt: "u koruny se sejdem," plati i u březích černé Sprěvy.

Při provedení dbáno hlavně o hřoublost, podhrávání míst, jež přece působí již svojí přirozenou nenucenou komičností a humorem ukřytým v celém díle.

Orkestr pod temperamentní, ohnivou taktovkou Selmar Meyrovitve nezně, vyrovanou plností všech nástrojů, jak uvřklí jsme tomu z Národního. Ouvertura, ohnivě sehraná, zdářila se nejlépe. Ve vlastním díle byla tempa vesměs příliš zrychlena.

Dr. Zdeněk Nejedlý napsal do Českého Revue (I. seš. III. roč.) několik skutečně potřebných slov adresovaných německým interestantům o tom, jak u nich se "Prodaná" hraje a jak vlastně býti hrána má. Revue jest vřložena s Musesnikem v Král. bibliotheca. Mímochodem: K větě "Dieses (Die verkaufte Braut) heute besonders in Deutschland fast von der groosten bis zu kleinsten Buchne gespielt Werk" ... připojil jakýsi nedávěřivec velký otazník.

Ostatně kritik Berlínar Tagblattu zcela správně, ač mírně vytknul, v čem pochybno a čeho Smetanova "mistrovské Ho" vyžaduje. "Prodaná" je tu v Berlíně oblíbená. Ač ponavolo vedro, bylo plyn. Obecenstvo se vřborně bavilo, velmi často tloukalo při otevřeně scéně, ouvertura vyvolala dlouhotrvající potlak, duetto Kesiovo a Jeníkovo muslo býti opakováno. Nieměné veliké dílo Smetanova, nám nebyděnož drahé, sniženo uměleckou nezodpovědností správy, režie i zpěváků na úroveň banální jarmarkové a dehuvačky. Našinec se diví, jak je to možné, kde mají Wagnerovskou tradici, slavnou jeho epochu buď za očtu uměleckého díla, kde již dva smělí režisři: Max Reinhardt (Deutsches Theater) a Brahms (Lessingtheater), kteří s pochopením a odvahou polivřiti hrálí Friedricha Hebbela (Glyce) a jeho prstev, Judith, Hauptmann, Shakspeare, Stuchena (Giwant), Ibsena, Bjornsona, Harita (Tautira der Nare) a j. Ale to už je stará, známá historie, vřty je to pouze několik jednotlivců, kteří vřřně pracují, vřtují si u měle a nevyřší mety, jluu k nim a vřřvali. Rud Krupička.

Dr. F. A. Sedláček
OMAHA, NEB.
ÚŘADOVNA: 1270 So. 13th Street
proti Hotelu Prague.
Tel. Red 4012.
RESIDENCE: 1451 So. 11th Street
Tel. Douglas 4286.
Dopoldne s Dr. Allisonem v nemocnici.
V ÚŘADOVNĚ od 1 do 4 hod. odpo.
V neděli od 9 do 11 hod. dopol.

Dr. F. J. Káral,
český lékař a ranhojič.
Úřadovna v Karbach bloku, číste pokoj 207. — Tel. Doug. 1761.
Čřadní hodiny: Od 11 do 1. odpoledna, od 2 do 4. hod. odpoled.
Obydlí: 2804 Chicago St., Omaha, Neb.
Své pacienty neoznamují ani v časopisech, ani listně.

DR. GEORGE F. ŠIMÁNEK
lékař a operátér
v čísle 1262 jižní 13. ulice, Omaha.
Čřed. hodiny od 2 do 4:30 odpo.
ledne; od 6:30 do 7:30 hod. večer.
Phones: Res.—Douglas 1964—
Office—Douglas 3769.

Dr. C. Rosewater
ČESKÝ LÉKAŘ A RANHOJIČ.
Úřadovna: 222 "Bee Building."
Čřadní hodiny: Od 11—12 dop.; od 2—5, od 5:30—6 odpo. — V neděli od 10—12 dopoledne.
Telephones: Bell Residence Harney 469
Office: Douglas 594
Independent: Residence A 4469
Office: A 1504
Obydlí: 3424 Farnam Str.

Dr. C. J. NĚMEC
český lékař a ranhojič.
Úřadovna čis. 1316 William ul.,
Omaha. — Tel. Douglas 2817.
Čřadní hodiny: Od 10. do 12. hod. dopol.; od 2 do 5. odpoledne; od 6 hodin večer. 45tf

Dr. F. J. PETR,
český lékař a ranhojič.
(Břvalý vřpomocný operátér e. k. zemské nemocnice v Praze.)
Nemocem českým věnoje vřřádně ozornost. Provřdí operace všeho druhu.
TEL. DOUGLAS 3225.
Obydlí a úřadovna: 1263 jižní 16. ul.

F. M. Scoblík,
český právník
a obhájce.
VEREJNA PRAXE.
Security. Block - TYNDALL, S. D.

Nejdrahocennějším pokladem
lidské bytosti jest zřátek
DOBŘÝ ZRAK
Pozorujete-li, že vaše oči se kaňí a vřř zrak že slabě ne, neodkládejte a nechte svůj zrak prozkoumati u zkušeného optika. Nejlepší zřrakou o úplném upokojení při připřášením brýli jest vyřřázení se ata a sta křazná, kteří v oboru tom pomoci hledáti. Úřadovna jsem jednu z nejlepších škol a mimo to mám státní povolení.

A. CECHA, český optik a zlatník,
1248 jižní-13. ul., Omaha, Neb.

DRINK Liquid Sunshine
THE BEER YOU LIKE HAVE A CASE SENT HOME
CONSUMERY DISTRIBUTER
John Nittler
324 So. 24th Street
DOUG. 1969, RED 3922
IND. A-1429

Bratři Vranové,
kontraktori a stavitelé.
K řřití spřáknosti vřřatř vřm plyná a přerodu vřm dřvřř, obřřitř a kamenně stavby a vřřřřřř matorřřřř.
Obydlí: 1966 jižní 15. ul., Omaha.
Telefon: Douglas 2019. 232f